



Sandvikens Bataljons årsrapport 1948



Valget fant sted på Sandvikens Skole mandag 27/2-1948 og fikk dette resultat:

Offiserer 1948.

Alf Dahle	Sjef
Trygve Eriksen	1. kompanisjef
Leiv Næss	2. kompanisjef
Odd Klemmentsen	Fanebærer
Alf Moser	1. løytnant
Curt Haugland	2. løytnant
Leif Birkeland	Tamburmajor
Henning (Plommen) Madsen	Adjutant
Andreas Martinussen	1. faneoffiser
Birger Olsen	2. faneoffiser
Leif Monsen	3. faneoffiser
Richard Thorsen	4. faneoffiser
Harald Gjesdal	Trommeslager
Stein Folkestad	Trommeslager
Tor Wilhelmsen	Trommeslager
Einar Berge Hansen	Trommeslager



Offiserer 1948. Første rekke fra venstre:

1. Trygve Eriksen 1.kp, 2. Alf Dahle sjef, 3. Henning (Plommen) Madsen adj, 4. Leiv Næss 2.kp.
Andre rekke: 1. Birger Olsen 2. Alf Moser 3. Odd Klemmentsen 4. Curt Haugland 5. Leif Monsen.

Som alltid etter et jubileum, og som i 1947, en eventyrlig tur til Oslo, er det vanlig at interessen for korpset på langt nær er så stor i det etterfølgende år. Imidlertid ble 1948 en unntagelse fra denne regel, idet hele 91 soldater ble inntegnet i korpset dette året. Med stort og smått talte korpset 106 gutter. En annen eiendommelighet ved oppsetting og valg på offiserer var, at disse gikk helt fra troppsjefer og rett til topps, uten å gå den vanlige vei som sideoffiserer. Dette begrunner 1947-sjefen, Egil Larsen med at de tidligere offiserer var kommet i militæralderen og ble innkalt, og det ble derfor de unge guttene som måtte tre til. I 1948 var de kommunale myndigheter i full gang med planleggingen for regulering av Sandviken og fremføring av Sjøgaten, og i den anledning ble det av Sandviksguttene forening og Sandvikens Bataljon forfattet et underskriftssirkulære fra Sandviksbeboere adressert til ordfører Handal, Bergen Kommune. Her blir ordføreren, ved sakens behandling anmodet om å gjøre sitt beste for at bydelens boliginteresser ikke ble unødig skadelidende. Man hadde allerede den gangen grunn til å være bekymret over den påtenkte utvikling. Sandviken var jo et av byens best beliggende boligstrøk. Allerede ved reguleringen av 1910/11, ble det fra alle hold i bystyret fremholdt at man i denne bydelen hadde med et enestående bymiljø å gjøre, både hva beliggenheten og utsikten over fjorden angikk, og at der måtte tas tilbørlig hensyn til det. Det ovennevnte underskriftssirkulære la derfor sterk vekt på følgende punkter som det sittende bystyre måtte ta hensyn til:

- 1) At beboerne får den fred og ro i sine hjem som er så påkrevet i vår urolige tid.
- 2) At utsikten over fjorden bevares i størst mulig grad.
- 3) At gjennomgangstrafikken i Sandviken ledes gjennom den nye Sjøgaten hvor den vil passere bare et fåtall bolighus. Ledes den gjennom N. Sandviksvei, Ekrengaten og A. Skramsvei, vil den bli til ubotelig skade for et meget stort antall hjem og til hinder og skade for bydelens lokale trafikk.
- 4) Byggehøyden for pakkhus og bedriftseiendommer ved havnen begrenses til 20 m. mellom middelvannstand og høyeste møne.
- 5) Jernbanespor føres ikke utover Sandviken.
- 6) Flyhavnen flyttes til et annet sted.

Når det gjelder byggehøyden, sier sirkulæret videre, er det av stor betydning at den vest-vendte utsikten bevares slik at ikke bebyggelsen blir innestengt mellom høye pakkhusrekker og fjellet. Jernbanespor til Slaktehuset har ikke vært benyttet gjennom de senere år. Bedriftene klarer seg utmerket med automobiler. Ad flyhavnen er å bemerke at dennes beliggenhet tett opp til en stor bydel må være imot lov og rett. Flystasjonen er til stor sjenanse for beboerne både natt og dag, særlig på grunn av den sterke gjenlyd fra det bakenforliggende fjellet. Sirkulæret slutter med å henstille til ordføreren å ta hensyn til det anførte og gjøre andre bystyremedlemmer oppmerksom på innholdet, idet meget få av disse er bosatt i Sandviken og kjenner lite til hva uheldige avgjørelser i reguleringsplanene kan føre til for den store majoritet innen bydelen.

Som man ser, var Sandviksfolket allerede på et så tidlig tidspunkt klar over at Sandviken kunne bli utsatt for alvorlige vansker dersom ubetenksomme planer vedrørende trafikkreguleringen ble satt ut i livet, og dette er da også tilfelle blitt bekreftet i vår tid. Sandviksveien, Ekrengaten og A. Skramsvei er blitt alvorlig belastet med trafikk. Videre er Sandviksveien utenfor Sandvikstorget i flaskehalsen ved Nordrehaug blitt den rene dødsfellen, selv om det heter at det er forbudt å kjøre nordover den veien. Ekrengaten på sin side kan bli påført store grunnskader på husene av de store og tunge bussene som trafikkerer strøket. Denne gaten ble jo påviselig også skadet ved flommen i Skredderdalen og tungtrafikken skal ikke gjøre forholdene bedre.

Sandvikens Bataljon er også berørt ved trafikken i Sjøgaten ved at dets ekserserplass er blitt halvert og det gjenstående er blitt en veritabel parkeringsplass for biler. Men her har Sandviksguttene forening gjort et meget godt arbeid ved å få gjennomført at der av kommunen er

satt opp et grøntanlegg med repos mot Sjøgaten og trafikken. Videre ble det satt opp et nytt tre på Sandvikstorget nær stedet hvor den gamle kastanjen sto. Dette treet som nå er satt opp er et lindetre, men pent er det likevel. Benken er også kommet på plass. Dette vil vi komme tilbake til.

I 1948 gjennomførte korpset sitt program på en tilfredsstillende måte med deltagelse i flaggtoget 17. mai, fellesutmarsj med Skansens og Verftets, samt den tradisjonelle landtur, denne gang som plantetur på Sandviksfjellet. Dette med velvillig hjelp av Skogmester Fagerbakke.

For å hjelpe til økonomien, drev man også dette året med utkjøring av ved og koks, og hadde litt inntekt på det.